

ŠE DE SÁ TÁ

XIII. ročník festivalu Kocianovo Ústí

č.5

Kocianova houslová soutěž

8~12/5/2018

KOCIANOVO ÚSTÍ

Pátý den
houslové soutěže
12/5

10.00 | přijetí vítězů a zahraničních účastníků
starostou města v obřadní síni
městského úřadu
14.30 | **Koncert vítězů a laureátů**
Kocianovy houslové soutěže 2018

Bomba – laureátem malý Kanadčan!

Šedesátá Kocianova soutěž zná všechny své vítěze a také držitele laureátského titulu, který se uděluje nepřetržitě od roku 1965. Sedmičlenná ryze česká odborná porota v čele s Pavlem Hůlou letos vyhlásila několik překvapivých výsledků a výjimkou nebyl ani závěrečný ceremoniál v pátek lehce po poledni. Ve finále čtvrté kategorie se na vítěze čekalo marně! Dvě druhé a dvě třetí ceny dávaly tušit, že se další Kocianův nástupce nachází jinde. Pokud by se na držitele laureátského titulu dalo vsadit, favoritem by byl bezesporu vítěz třetí kategorie Daniel Matejčka, který získal samostatné první místo a podle verdiktů porotců vyhrál přesvědčivě. Ale ani on se laureátem nakonec nestal!

Zaplněný sál se totiž dočkal výsledkové bomby v podobě absolutního vítězství Emrika Revermanna. Usměvavého desetiletého Kanadana nečekaný úspěch zaskočil, na pódiu působil překvapeně a do sálu přišel krátce před vyhlášením výsledků přímo z hřiště, kde proháněl míč! Pamětníkům Kocianky se tak určitě vybavily chvíle, kdy si v roce 1984 stejným způsobem krátil volné chvíle historicky nejmladší laureát: Stefan Milenkovič.

Známe tak kompletní výsledky 60. ročníku Kocianovy houslové soutěže, dočkali jsme

se jednoho ze čtyř historicky nejmladších laureátů. Domácí zástupci se rozhodně neztratili, získali tři první, jedno druhé a tři třetí místa. Spokojeni mohou být také dvakrát stříbrní Slováci, dvakrát bronzoví soutěžící z Mongolska a stejně úspěšné zástupkyně Bulharska. Po jednom stříbře putuje do Švédska a Belgie, naprázdno nevyšli ani Srbsko a Španělsko s jedním třetím umístěním. (jp)

A sensation — a small Canadian laureate!

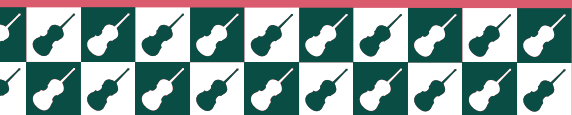
The sixtieth Kocian's competition knows all its winners and the holder of the laureate title, which is continuously granted since the 1965. The seven-member purely Czech professional jury with Pavel Hůla in the lead announced a few of surprising results this year. The closing ceremony on Friday shortly after noon was not an exception. We waited for the winner of the

fourth category in vain! The two second and third prizes confirmed that the next Kocian's successor is elsewhere. If we could bet on the winner of the laureate title, the winner of the third category Daniel Matejčka would undoubtedly be a favorite. He got the separate first prize and according to the verdicts of the jury, he won convincingly. But he did not become the laureate in the end!

The full hall got a sensation result in the form of a victory of Emrik Revermann. The smiling Canadian nine-year-old was caught off guard by the success; on the stage, he seemed surprised and to the hall, he came shortly before the start of the announcement straight from a pitch where he played soccer! The old fans of Kocianka

surely recalled the moment when the historically youngest laureate Stefan Milenkovič was doing just the same in his free time in the 1984. In conclusion, we know the complete results of the 60th year of the Kocian's Violin Competition. We got one of the four historically youngest laureates. The home representatives were not lost either; they got three first, one second and three third prizes. The double silver Slovaks, double bronze contestants from Mongolia and equally successful representative of Bulgaria can also be satisfied. One silver goes to Sweden and Belgium, even Serbia and Spain did not leave with nothing and got one third prize.

www.kocianovo-usti.com

Výsledky 4. kategorie

2. cena:

DAVID HERNYCH

ČR – Gymnázium a Hudební škola
hlavního města Prahy

IVAN VIRÁG

Slovensko – Konzervatorium Bratislava

3. cena:

NATÁLIE TOPERCZEROVÁ

ČR – Gymnázium a Hudební škola
hl. Města Prahy

PAULA SASTRE

Španělsko / Spain – The Reina Sofia
School of Music

Čestné uznání 1. stupně:

VOLODYMYR ZATSIKHA

Ukrajina / Ukraine – Lviv

HANA JASANSKÁ

ČR – Konzervatoř Evangelické akademie,
Olomouc

Čestné uznání 2. stupně

PETAR V. VLADIMIROV

Bulharsko / Bulgaria – National music
school L. Pipkov, Sofia

IVAN HERÁK ML.

ČR – Gymnázium a Hudební škola
hlavního města Prahy

Ceny 60. ročníku Kociánovy houslové soutěže

EMRIK REVERMANN:

cena NFMJ: koncert s Komorní filharmonií
Pardubice, paličkováná krajka Dany Benešové,
cena Českého rozhlasu pro laureáta: studiová
nahrávka natočená v Českém rozhlase 3
Vltava, cena společnosti České hudební
nástroje: houslové pouzdro BAM L'OPERA,
cena nakladatelství Bärenreiter Praha: odběr
notového materiálu v hodnotě 5 000 Kč, cena

pro vítěze 1. kategorie: půlové housle vyrobené
a věnované ateliérem Vladimír Čech

DANIEL MATEJČA:

cena patrona soutěže Pavla Šporcla pro
nejlepšího účastníka z České republiky: účast
na jeho koncertu, cena pro vítěze 3. kategorie:
mistrovský smyčec věnovaný ateliérem Pötzl

TEO GERTLER:

cena NFMJ/K za interpretaci skladby Jaroslava
Kociána Melodie, odměna 15 000 Kč

ALŽBĚTA DUSOVÁ:

cena Nadace Bohuslava Martinů za nejlepší
interpretaci skladeb Bohuslava Martinů
Arietta a Arabeska č. 4: odměna 15 000 Kč

ERDENEBAT KHANUI:

speciální cena společnosti Luthiers sans
Frontières: mistrovský nástroj

CONRAD CHOW:

cena nakladatelství Bärenreiter Praha pro
pedagoga laureáta: odběr notového materiálu
v hodnotě 3 000 Kč.

Pozvání na koncert Malých génů na Hudebním festivalu Znojmo 2018

Jan Novák, Teo Gertler

Pozvání Františka Kinského na koncert do Kostelce nad Orlicí pro nejlepšího účastníka z České republiky z každé kategorie: Viola

Lukášová, Teo Gertler, Milan Kostelenec, Jan Novák,
David Hernych, Daniel Matejčka, Hana Jasanská

Pozvání Lubomíra Brabce na účast

v cyklu Pražské hudební večery: Jan Novák
Cena Bohuslava Matouška pro nejlepšího
soutěžícího z České republiky ze 4. kategorie:

David Hernych

Cena společnosti České hudební nástroje pro soutěžící na 1., 2. a 3. místě

v každé kategorii: slevový voucher

Cena pro nejmladšího účastníka:

Vasilisa Sokolova

Cena za nejlepší klavírní doprovod:

Martina Hájková

nebylo něco extra zajímavého. Za rok může
být vše jinak. Celková úroveň soutěže
nebyla špatná, na kvalitě povinných skladeb
rozhodně nechceme slevovat.

The chairman of the jury Pavel Hůla rates the laureate Emrik Revermann and the quality of the 60th KVC

The choice of the laureate was not easy, we
slightly split in the jury. We were deciding
between the winner of the first and the
third category; their performances were
comparable. In the end, we preferred the
younger Canadian, which is in my opinion
a proof of the fairness of the purely Czech

Pro laureátský titul z fotbalového hřiště

Kocianka má čtvrtého laureáta, který
vzešel z nejmladší kategorie! Zatímco malý
Mexičan v r. 1997 proslul jízdou po zábradlí,
z Emrika Revermanna zřejmě roste zdatný
fotbalista. Stejně jako Stefan Milenkovič
trávil volné chvíle na hřišti. Z nejvyššího
ocenění byl očividně překvapený.

ČEKAL JSTE VÍTĚZSTVÍ? JAKÉ JSOU VAŠE PRVNÍ POCITY?

Ne, protože jsem zrovna hrál fotbal! (směje
se) A pak jsem se jen šel kouknout dolů na
ceny. Jsem překvapený.

POSLOUCHAL JSTE I VÝKONY OSTATNÍCH SOUTĚŽÍCÍCH? POROVNÁVAL JSTE SE S OSTATNÍMI?

Ano. Myslím, že je důležité se podívat na
výkony čtvrté kategorie, protože jsou starší
a hrají lépe.

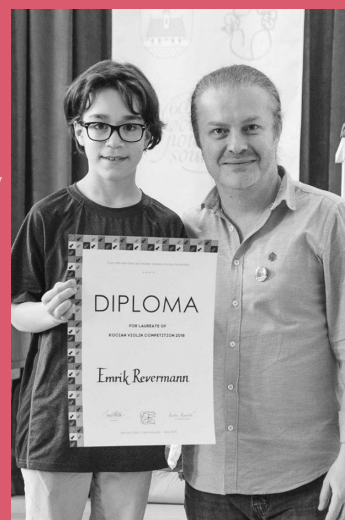
MYSLÍTE, ŽE JSTE ZAHRÁL NEJLÉPE, JAK UMÍTE? Ano.

KTERÁ Z PŘÁVĚ VYHRANÝCH CEN VÁS TĚŠÍ NEJVICE?

Všechny. Těším se na koncert s filharmonií.

To the laureate title from the football pitch

The Kocianka has its fourth laureate from
the youngest category! While the small
Mexican laureate from the 1997 made a
mark with sliding down the banister, Emrik
Revermann might become a capable
footballer. He spent his free time at the

pitch, just like Stefan Milenkovič. He was
obviously surprised by the absolute victory.

DID YOU EXPECT TO BE THE ABSOLUTE
WINNER? WHAT ARE YOUR FIRST FEELINGS?
No because I was just playing the soccer!
(laughs) And then I just came down to see
the awards. I am surprised.

DID YOU LISTEN TO THE PERFORMANCES OF THE OTHER CONTESTANTS? DID YOU COMPARE YOURSELF TO THE OTHERS?

Yes. I think that it is important to look at
the performances of the fourth category
because they are older and play better.

DID YOU PLAY THE BEST THAT YOU COULD? Yes.

WHICH ONE OF THE JUST WON PRIZES YOU ARE HAPPY ABOUT THE MOST?

All of them. I am looking forward to the
concert with orchestra. (ep)

Předseda poroty Pavel Hůla hodnotí laureáta Emrika Revermanna a úroveň 60. KVC

Výběr laureáta nebyl jednoduchý, v porotě
jsme se poněkud rozdělili. Rozhodovali
jsme se mezi vítězem první a třetí
kategorie, jejich výkony byly srovnatelné.
Nakonec jsme dali přednost mladšímu
Kanadanovi. I to je myslím důkaz
spravedlivosti čistě české poroty. Emrik
hrál přirozeně, do budoucna má veliký
potenciál. Nemusíme se stydět za to, že
jsme udělili laureátský titul vítězi nejmladší
kategorie.

Co se týká hodnocení úrovně celé soutěže,
byli jsme zvyklí říkat, že úroveň stále
stoupá, což ale v umění vždy neplatí. Proto
jsme třeba neudělili první cenu
v nejstarší kategorii, už když jsem viděl
výběr repertoáru, měl jsem pocit, že tam

jury. Emrik played naturally, he has a big
potential into the future. We do not have to
be ashamed by granting the laureate title to
the winner of the youngest category.
Regarding the rating of the quality of the
whole competition, we are used to saying
that the quality keeps on increasing, which
does not always apply for art. That is why, for
example, we did not grant the first prize in
the eldest category. Already when we saw the

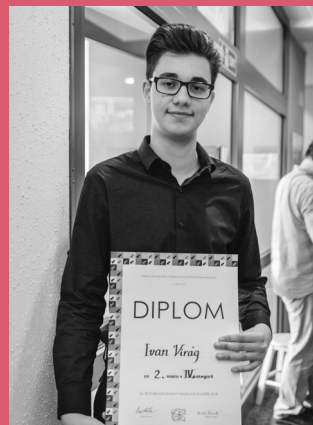
choice of the repertoire, I had a feeling that
there is nothing extra interesting.
Everything can change in a year.

The overall quality of the competition was
not bad; we do not want to lower our sights
on the quality of the obligatory pieces.

Nejlepší zahraniční účastník Nejlepší Čech ve čtvrté kategorii

První cena v soutěži nejstarších udělena. Z Čechů skončil nejlépe celkově druhý David Hernych.

JAKÉ BYLY VAŠE PRVNÍ POCITY PO VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ?
Pocity po vyhlášení byly určitě super!

ČEKAL JSTE, ŽE SE UMÍSTÍTE TAKHLE VYSOKO?
Ne.

PŘÍŠLA VÁM LETOŠNÍ POVINNÁ SKLADBA NÁROČNÁ?
Když jsem ji začal studovat, tak mi náročná přišla, ale hraju ji už docela dlouho, takže to tak hrozné není.

A Povedlo se druhé kolo podle vašich představ?
Myslím, že jsem mohl hrát líp, ale nakonec to asi nebylo tak špatné, soudě podle výsledků (smích).

JE NĚKDO, KOMU BYSTE CHTĚL SPECIÁLNĚ PODĚKOVAT?
Určitě bych chtěl poděkovat mému profesorovi za to, že mě naučil hrát. (aš)

Česko-slovenské duo bylo nejlepší ve finále čtvrté kategorie. **Ivan Vírág** z bratislavské konzervatoře neskrýval překvapení z druhého místa a v odpovědích se vyjadřoval úsporně.

SAHALY VAŠE AMBICE TAKHLE VYSOKO UŽ OD ZAČÁTKU?
Vůbec ne. Nečekal jsem to.

JAK SE PO SOUTĚŽI CÍTÍTE?
Cítím se dobře. Jsem rád.

TRVALA VÁM PŘÍPRAVA NA TUTO SOUTĚŽ DLOUHO?
Ani ne.

CO VAŠE DALŠÍ PLÁNY?
Teď žádné plány nemám.

PLÁNUJETE PROFESIONÁLNÍ KARIÉRU?
Možná ano. (rk)

Předseda poroty Pavel Hůla hodnotí čtvrtou kategorii

Máme sice velké narozeniny, čekal se úžasný objev, ale ve čtvrté kategorii se nekonal. Budu upřímný, scházela tam nějaká výrazná osobnost, proto jsme v kategorii neudělili první cenu ani laureátský titul. Ideální to nebylo už po prvním kole, Dvořákův Mazurek byla sázka do loterie, já se ho ale nebojím, několikrát tady byl jako povinná skladba a mladí houslisté si s ním poradili. Letos ovšem trochu hůře.

Dvě druhé ceny jsme udělili za velice kvalitní výkony. Čech Hernych hrál velmi dobře, ale na první cenu ještě něco scházelo. Porovnatelný byl výkon slovenského houslisty Vírága. V tom jsme se v porotě jednoznačně shodli.

Dámy na třetím místě se velice odlišovaly. Španělka hrála skutečně ohnivě, v budoucnu určitě pojede na mezinárodní soutěže a zaujme, její výkon byl ale poněkud neučesaný. Natálie Toperczerová udělala dobře, že zařadila do repertoáru Smetanovo z domoviny, a předvedla kvalitní, pěkné hraní.

The chairman of the jury rates the fourth category

Although we have a big birthday and were waiting for a big discovery, it did not happen in the fourth category. I will be honest, we were missing some honesty; therefore, we did not give anyone the first prize, nor the laureate title. It was not ideal after the first round; the Dvořák's Mazurek was a risk in a lottery, but I am not afraid of it. It was an obligatory piece a few times and the young violinists always somehow managed it. However, this year, it was a little worse.

We granted the two second prizes for very quality performances. The Czech Henrych played very well, but we missed something for the first prize. The performance of Slovak Vírág was comparable. We unequivocally agreed on that.

The ladies on the third place really differed. The Spanish played really fiery; in the future,

she will go to an international competition and catch the attention. However, her performance was slightly unkept. Natálie Toperczerová did well by involving the home Smetana into her repertoire and her performance was quality and nice.

Je jediným dvojnásobným laureátem v dějinách KHS, ale na vavřínech ze soutěží **Pavel Eret** nelpí:

„My se potřebujeme navrátit k sobě a přestat být neustále v závodě“

V POROTĚ KOCIANOVĚ HOUSLOVÉ SOUTĚŽE SE OBJEVIL PO TŘECH LETECH A BĚHEM CELÉHO TÝDNE BYL V BUDOVĚ „ZUŠKY“ HODNĚ VIDĚT. VE SVÝCH HODNOCENÍCH JE PAVEL ERET UPŘÍMNÝ. „OSOBNĚ BYCH SPÍŠE APELOVAL NA SOUDNOST A STŘÍDMOST UČITELŮ, KTEŘÍ BY SE MOHLI UČIT ZDRŽENLIVOSTI A DÁVAT JINOU ZÁTĚŽ SVÝM ADEPTŮM,“ VZKAZUJE NAPŘÍKLAD PEDAGOGŮM MALÝCH A MLADÝCH HOUSLISTŮ.

RENATA KŘIVKOVÁ

JSTE DOJNÁSBOBNÝM LAUREÁTEM KOCIANOVY HOUSLOVÉ SOUTĚŽE. JAKÉ TO VE VÁS VYVOLÁVÁ VZPOMÍNKY, LIŠÍ SE OD SEBE MINULÉ ROČNÍKY A TEN SOUČASNÝ?

Jako velký rozdíl od doby, kdy jsem se Kocianovy houslové soutěže účastnil, vnímám změnu prostředí. Soutěžilo se v Roškotově divadle, pro nás to bylo takové „temné místo“. V divadle byla špatná akustika v porovnání se sálem ZUŠ, čili se nám hrálo mnohem hůře. Z toho důvodu jsme měli všichni mnohem větší strach. Byla to jiná doba, nebyl otevřený svět jako dnes, pro nás šlo o velkou událost, takový svátek. Dnes je to jako na běžícím páse, soutěží je na světě hodně, i když tato Kocianova houslová soutěž si pořád zachovává svou unikátnost i díky své historii. Troufám si říct, že v poslední

době se stala i atmosféra přátelštější. Bývaly časté různé spory o tom, jestli bylo rozhodnuto správně a podobně. Toto se nyní děje zcela minimálně, spíše se jedná o formu dotazů. Pamatuji si mnoho lidí, kteří milují hudbu a obdivují snahu. Proto jsem měl pocit, že je má práce ceněná, je někomu přínosem a necvičím pro nic za nic. Takové pocity v běžném životě člověk úplně necítí.

JAK SE ROZVÍJELA VAŠE HUDEBNÍ KARIÉRA OD CHVÍLE, CO JSTE SE STAL DOJNÁSBOBNÝM ABSOLUTNÍM VÍTĚZEM KOCIANOVY HOUSLOVÉ SOUTĚŽE?

Kariéra se rozvíjela díky celkovým úspěchům. Na soutěžích jsem nikdy vnitřně nestavěl, bral jsem je spíše jako

určitou prověrku a jako určitý impuls k tomu, abych se dobře připravil a pracoval na sobě. Chtěl jsem ukázat, co umím, podívat se na jiné kolegy a zjistit, co se od nich mohu naučit. Chodil jsem sice soutěžit, ale hlavně jsem se jezdil inspirovat a to je stejně důležité. Navíc většinou měří síly učitelé a rodiče než soutěžící, což nakonec v dětech vyvolává stres a to není dobře. To by mělo zůstat v druhém plánu. V prvním plánu by měla být zvědavost mladého člověka. Zvědavost, jestli to, co hudebník dává, je jedinečné, jestli je to skutečné a jestli na to lidé reagují. Myslím, že tu nejsme kvůli tomu, abychom se jeden na druhého vytahovali. ...>>>

>> <http://www.kocianovo-usti.com/>

Primáři Wihanova kvarteta a držitel laureátského titulu z r. 1981 **Leoš Čepický** si pochvaluje práci v čistě české porotě, výsledky jsou podle něj často těsné:

„Někdy se mezi soutěžícími těžko rozhoduje. Někdo má radši jablka, někdo hrušky“

LONI SE PŘEDSTAVIL SE SVÝM KVARTETEM V RÁMCI FESTIVALOVÉHO PROGRAMU KOCIANOVA ÚSTÍ, LETOS ZASEDÁ MEZI POROTCI. ŘEČ JE O LEOŠI ČEPIČKÉM, KTERÝ STEJNĚ JAKO DALŠÍ JEHO KOLEGOVÉ POVAŽUJE ÚSPĚCH NA KOCIANOVĚ HOUSLOVÉ SOUTĚŽI ZA ZÁSADNÍ PŘELOM VE SVÉM UMĚLECKÉM VÝVOJI.

ANNA MLYNÁŘOVÁ

V ROCE 1981 JSTE ZAŽIL VELMI ÚSPĚŠNÝ ROČNÍK. JAKÉ TO VE VÁS VYVOLÁVÁ VZPOMÍNKY?

V roce 1981 jsem tu soutěžil už posedmé a byl to pro mě v podstatě odrazový můstek do dalšího hudebního života. Přiznám se, že jsem to tady měl vždycky rád. Tehdy ještě nebyla postavená hudební škola, vše se odehrávalo v Roškotově divadle a mělo to svoji úžasnou atmosféru. Spousta kamarádů kolem, spousta hezké muziky a taky samozřejmě takové to vnitřní napětí, jak to všechno dopadne.

JAK HODNOTÍTE ÚROVEŇ SOUTĚŽE Z POHLEDU POROTCE? OD ROKU 2012, KDY JSTE NAPOSLEDY ZASEDAL V POROTĚ KOCIANOVY HOUSLOVÉ SOUTĚŽE, POZORUJETE NĚJAKÉ ZMĚNY, TŘEBA V ÚROVNI SOUTĚŽÍCÍCH?

Jak já vždycky říkám, každý rok není posvácení. Občas se urodí více, občas méně. Nemůžete počítat s tím, že sem každý rok přijede čtyřicet fenomenálních houslistů. Ovšem i tak musím říct, že úroveň tady je opravdu vysoká. Někdy se mezi soutěžícími

těžko rozhoduje, pak už záleží spíš na pocitech. Někdo má radši jablka, někdo hrušky. Vždycky se ale najde někdo, kdo přímo vyletí z té skupiny houslistů a ukáže: „Já jsem ten, kdo by si zasloužil nejvyšší ocenění.“

A JAKÉ BYLY PODLE VÁS LETOŠNÍ VÝKONY? JE NĚKDO, KDO VÁS SVÝM PROJEVEM OPRAVDU ZAUJAL? JSOU MEZI JEDNOTLIVCI V KATEGORIÍCH VELKÉ ROZDÍLY? Já bych to řekl tak, že nikdo nehraje špatně. Všichni hrají tak, jak nejlépe dovedou. Ty

rozdíly tam samozřejmě jsou a vždy budou, takže pak už je na nás, abychom se domluvili, komu udělit první místo. Co se nedá změřit a zvážit, na to bude vždycky milion názorů. A všem se nikdy nezavděčíte. ...>>>

>> <http://www.kocianovo-usti.com/>

První český laureát KHS **Bohuslav Matoušek** chválí většinu svých studentů a předává jim odkaz legendárních houslových pedagogů:

Obohacen úžasnými zkušenostmi profesorů Snítla a Pekelského

Po boku Pavla Hůly je nejzkušenějším z ryze české odborné poroty 60. Kocianovy houslové soutěže. Oba dva spojuje nejen plejáda úspěchů z výsledkových listin 60. let, ale také pedagogická činnost na pražské AMU. A právě výuka talentovaných houslistů je pro Bohuslava Matouška nejen prací, ale zejména potěchou. „Já mám celkem štěstí na výborné žáky, je radost s nimi pracovat, vést je a předávat jim nějaké životní zkušenosti, které jsem za život sám nasbíral,“ říká laureát KHS z roku 1966.

ELIZABETH PAVLOVEC

VE VAŠEM MLÁDÍ JSTE NA KOCIANCE PŘÍMO EXCELOVAL, POKAŽDÉ JSTE SI ODVEZL VÍTĚZSTVÍ. JAKÝ JE TO POCIT BÝT PRVNÍM ČESKÝM LAUREÁTEM?

Pokaždé ne, vlastně jednou jedinkrát jsem byl druhý. Rok na to jsem měl první laureátský titul. Ty dětské vzpomínky jsou krásné. Uplynulo hodně let, a když se dneska vrátím, tak z pohledu porotce vzpomínám. Atmosféra je pořád zvláštní, ale hezká.

JIŽ JSTE MĚL MOŽNOST SLYŠET VŠECHNY KATEGORIE. SPLŇUJE KVALITA SOUTĚŽE VAŠE OČEKÁVÁNÍ?

Úroveň je velmi vysoká. Trochu jsem čekal,

že se třeba objeví nějaký výrazný typ ve čtvrté kategorii, ale zatím to tak nevypadalo. Každopádně počkáme na druhé kolo, aby odhalilo nějaké rezervy.

JDE KVALITA V POROVNÁNÍ S PŘEDEŠLÝMI ROČNÍKY NAHORU, NEBO NAOPAK KLESÁ? Já jsem tady jako porotce minulý rok nebyl, ale byl jsem tu před dvěma lety. Myslím si, že nejen tady, ale celkově ve světě stoupá. Stoupá kvalita i nároky. Na děti jsou kladeny čím dál tím vyšší požadavky. Čím dál tím mladší děti hrají těžší kusy. Je to takové, že si občas člověk říká, jestli je to úplně zdravé pro malé děti, aby hrály tak náročné skladby.

VYŽADUJE ROLE POROTCE JAKOUSI PŘÍPRAVU?

Já myslím, že ne. Nám jde o to, abychom poslouchali a dokázali rozlišit rozdíly v kvalitě. Podle toho pak spravedlivě rozhodli.

JAK SE VÁM PRACUJE V ČISTĚ ČESKÉ POROTĚ? SHODNETE SE LEHCE, NEBO DOCHÁZÍ I K OBČASNÝM ROZPORŮM?

Co můžu říct, tak jsme se zatím shodli úplně bez problémů. Všichni se vzájemně známe, jsme i kamarádi, proto není vůbec problém.

VY SÁM JSTE Z HAVLÍČKOVA BRODU A VĚNUJETE SE HLAVNĚ TVORBĚ BOHUSLAVA MARTINŮ, KTERÝ POCHÁZEL Z NEDALEKÉ

POLÍČKY. PŘIVEDLO VÁS K NĚMU PRAVĚ VAŠE PROSTŘEDÍ?

Není to tak, že bych se věnoval jen Martinů, on byl jen jeden ze stěžejních bodů mého minulého činění. Vzniklo to čistě náhodou, protože jsem začal jako primárius Stamicova kvarteta natáčet kompletní smyčcová kvarteta Martinů. Pak došlo i k natočení tria a Madrigalů, dua. ... >>>

>> <http://www.kocianovo-usti.com/>

Jan Fišer letos zažívá svoji premiéru mezi porotci a hovoří o časech, kdy sám soutěžil v Roškotově divadle:

„Stále mám velmi nostalgické vzpomínky, kdykoliv do budovy divadla vstoupím“

LAUREÁT KOCIANKY Z ROKU 1996 SE VĚNUJE TAKÉ HŘE NA VIOLU, STUDIOVAL NA PRAŽSKÉ KONZERVATOŘI A POTÉ PENSYLVÁNSKÉ CARNEGIE MELLON UNIVERSITY. KONCERTNÍ MISTR PRAŽSKÉ KOMORNÍ FILHARMONIE A ČLEN DVOŘÁKOVA TRIA NEOPOMÍNÁ ANI SÓLOVÉ VYSTUPOVÁNÍ.

„ZAMĚSTNÁNÍ KONCERTNÍHO MISTRA V ORCHESTRU JE SAMOZŘEJMĚ MOJE HLAVNÍ PRACOVNÍ NÁPLŇ, NICMÉNĚ SE VĚNUJI I SÓLOVÉ HŘE, HŘE V ORCHESTRU A NAKONEC I URČITÉMU UMĚLECKÉMU VEDENÍ,“ VYPOČÍTÁVÁ SVÉ AKTIVITY.

ALICE ŠEDO VÁ

LETOS V POROTĚ ZASEDÁTE POPRVÉ, JDE O VAŠI PREMIÉRU. JE NĚCO, ČEHO JSTE SE OBÁVAL, NEBO NA CO SE NAOPAK TĚŠIL?

Myslím, že strach rozhodně nemám a ani jsem ho neměl. Na soutěži v porotě jsem sice poprvé, nicméně u nás v orchestru máme každoročně konkurzy do orchestrální akademie nebo na stálá místa v orchestru, kde jako koncertní mistr musím sedět a hodnotit, takže

hodnocení výkonů mi asi problém nedělá. Těšil jsem se na jednotlivé výkony všech houslistů na Kociance, obzvláště u těch malých, protože tam není nouze o překvapení a výkony mohou být někdy velmi nepředvídatelné.

MÁTE ZKUŠENOSTI Z JINÝCH SOUTĚŽÍ PODOBNÉHO TYPU?

Ne. V porotě tohoto typu jsem poprvé.

STUDIOVAL JSTE PŘED ZAHÁJENÍM SOUTĚŽE SEZNAM HOUSLISTŮ?

Nestudoval, kdo přijede, pro mě zůstalo překvapením až do poslední chvíle. Všechno jsem nechal na atmosféře, která v soutěži zavládla. Trochu jsem ale studoval povinné skladby, abych byl více srozuměn s obsahem vystoupení, protože některé skladby zná člověk dobře, jiné ale zase vůbec.

JAK BYSTE HODNOTIL LETOŠNÍ POVINNÉ SKLADBY?

Výběr povinných skladeb je letos dostatečný. Myslím si, že Kocianova melodie pro první kategorii je náročná, protože hráč při ní už musí ukázat určitý výraz, a to někdy u dětí mladšího věku může být úskalí. ...>>>

>> <http://www.kocianovo-usti.com/>

Co předcházelo pátečnímu koncertu objektivem Matouše Goruna

Slavnostní galakonzert objektivem Adama Faltuse

Festival Kocianovo Ústí 2018 vrcholí! Včerejší večer přinesl příznivcům klasické hudby zážitek, na který se bude v Ústí nad Orlicí ještě dlouho vzpomínat. V kostele Nanebevzetí Panny Marie zahrála osmička laureátů a vítězů Kocianovy houslové soutěže, v samém závěru vystoupení dokonce společně! Kromě osmi vynikajících sólistů se ústeckému publiku představil také komorní orchestr Praga Camerata, jehož uměleckým vedoucím je předseda poroty a dvojnásobný vítěz Kocianky z let 1963 a 1964 Pavel Hůla. Dnes je na programu předposlední koncert festivalu s přívlastkem tradiční. Od 14.30 se v Roškotově divadle koná závěrečný Koncert vítězů a laureátů 60. Kocianovy houslové soutěže. Kromě předávání ocenění bude součástí volně přístupného koncertu také vystoupení soutěžního orchestru pod vedením patrona soutěže Pavla Šporcla.

The festival Kocianovo Ústí 2018 is at its top! The yesterday's evening brought the fans of the classical music an experience that will be remembered for a long time in Ústí and Orlicí. The eight laureates and winners of the Kocian's Violin Competition will perform at the Nanebevzetí Panny Marie church, in the final, they will also perform all together! Apart from the eight excellent soloists, the audience in Ústí will also have a chance to see the chamber orchestra Praga Camerata, whose artistic leader is the chairman of the jury and the double winner of the Kocianka from the years 1963 and 1964 Pavel Hůla. Today, there is the penultimate traditional concert of the festival on the program. From 14.30, the closing Concert of the winners and the laureate of the 60th Kocian's Violin Competition will take place in the Roškotovo theatre. Apart from the handing over the awards, the competition orchestra under the lead of the patron of the competition Pavel Šporcl will also be a part of the freely accessible concert.

Kocianku 2010 zahajovala, Kocianku 2018 uzavřela — Hana Jasanská

JUBILEJNÍ 60. KOCIANOVA HOUSLOVÁ SOUTĚŽ JE MINULOSTÍ A PŘINESLA OPĚT ŘADU SILNÝCH PŘÍBĚHŮ. JEDEN ZVLÁŠTĚ SILNÝ A UNIKÁTNÍ, OVŠEM ČISTĚ ÚSTECKÝ. SPJATÝ SE ZDEJŠÍ ZÁKLADNÍ UMĚLECKOU ŠKOLOU, JEJÍM DLOUHOLETÝM ŘEDITELEM JIŘÍM TOMÁŠKEM, PEDAGOŽKOU MILUŠÍ BARVÍNKOVOU, RODINOU, KAMARÁDY A ŘADOU DALŠÍCH LIDÍ, KTEŘÍ V UPLYNULÝCH LETECH PODPOROVALI DOMÁCÍ HOUSLISTKU HANU JASANSKOU. JAK VYPADALA JEJÍ POUŤ SOUTĚŽÍ, KTERÁ SE ZAČALA PSÁT V ROCE 2010 A TRVALA NEPŘETRŽITĚ AŽ DO 11. KVĚTNA 2018?

JEDINÝ „NEPOSTUP“

V květnu 2010 bylo „Haničce“, jak jí její Ústečtí dodnes říkají, pouhých osm let. Poprvé se představila v nejmladší kategorii a poprvé a naposledy nepostoupila. Stejně bylo celé Ústí na nohou! Mít v prestižní mezinárodní soutěži domácí „želízko v ohni“ s vidinou dalších účastí, o tom se řediteli ústecké zušky Jiřímu Tomáškovi dlouhá léta ani nesnilo. V dalších letech již postup do dalšího kola pokaždé vyšel a začaly přicházet výsledky. Nejprve čestná uznání, posléze i sbírka třetích míst. Závěrečné čestné uznání 1. stupně je pomyslnou třešničkou na ústeckém narozeninovém dortu, který má letošní Kocianka ve znaku. „Sleduji Haničku od prvního vystoupení v nejmladší kategorii. Bez ohledu na úspěch či neúspěch se na vystoupení a soutěž vždy těší, ráda soutěží. Dnes na své poměry předvedla špičkový výkon a myslím, že se s Kociankou rozloučila se ctí. Ústí má být na koho hrdel!“ má jasno předseda odborné poroty Pavel Hůla.

ZTĚLESNĚNÁ RADOST

Devět let mohli domácí fandové sledovat různé kvalitní Haničiny výkony, které však mají jedno společné. Radost. Radost ze hry, radost z výzev. To platilo i pro náročnou povinnou skladbu v nejstarší kategorii. „Dvořákův Mazurek jsem si vždy toužila zahrát, takže mne výběr povinné skladby moc potěšil,“ říká Hana Jasanská a pokračuje v radostném duchu: „Odmalička mi ale Miluška před každou soutěží říkala, že si mám hrát hlavně užit. Ani ona o žádných ambicích nikdy nemluvila, připadá mi to přirozené.“

ČESTNÉ UZNÁNÍ PRVNÍHO STUPNĚ

Poslední účast a těsně pod stupni vítězů. Je to úspěch, nebo ne? Šestnáctiletá houslistka, nyní již studentka olomoucké konzervatoře, nepochybuje ani na chvíli. „Jsem naprosto spokojená a šťastná, protože jsem si skvěle zahrála, navíc naposledy na Kociance. A užila jsem si to, což je hlavní,“ hodnotí konečný výsledek a na závěr doplňuje zajímavost: „A ještě taková perlička k té deváté účasti! Když jsem poprvé soutěžila, tak jsem celou soutěž svým vystoupením zahajovala a dnes jsem ji zase uzavírala.“ (jp, am)

Program Koncertu vítězů a laureátů Kocianovy houslové soutěže 2018

Mezinárodní soutěžní orchestr sólo Pavel Šporcl, patron soutěže Antonio Vivaldi:

Koncert pro housle, orchestr a basso continuo G dur

Teo Gertler, Slovensko/Maďarsko –

2. cena 1. kategorie

Jaroslav Kocian: Melodie op. 19 č. 1

Klavírní doprovod: Arató Ágnes

Alžběta Dusová, ČR – 3. cena 2. kategorie

Bohuslav Martinů: Arabeska č. 4

Klavírní doprovod: Kristina Marková

Stepasjuková

Milan Kostelenec, ČR – Liberec –

1. cena 2. kategorie

Felix Mendelssohn-Bartholdy: Houslový koncert e moll (1. věta)

Klavírní doprovod: Daniel Hutař

Jan Novák, ČR – Mladá Boleslav –

1. cena 2. kategorie

Edouard Lalo: Španělská symfonie op. 21

(1. věta Allegro non troppo)

Klavírní doprovod: Martina Hájková

Daniel Matejčka, ČR – Liberec –

1. cena 3. kategorie

Pablo de Sarasate: Carmen – fantazie

Klavírní doprovod: Martina Hájková

Emrik Revermann, Kanada – 1. cena

1. kategorie

Laureát 60. ročníku Kocianovy houslové soutěže 2018

Max Bruch: Houslový koncert op. 26 č. 1

(Finale: Allegro energico)

Klavírní doprovod: Martina Hájková

Poslední soutěžní kolo Matouše Goruna a Adama Faltuse

Zpravodaj Kocianova Ústí 2018

šéfredaktor: Jan Pokorný

redakce: Elizabeth Pavlovec,
Anna Mlynářová, Renata Křivková

grafika: Lucie Zamazalová, Alice Šedová,
Matěj Vondrouš

foto: Adam Faltus, Matouš Gorun

korektury: Eva Suchomelová,
Pavel Vomáčka

tisk: Střední škola uměleckoprůmyslová
Ústí nad Orlicí

[OU] Město Ústí nad Orlicí

ČESKÁ NADACE 2000

